

DIEVO GAILESTINGUMO VAINIKĖLIS

Gailestingumo šventei rengiamasi novena, kuri pradedama Didįjį Penktadienį. Devynias dienas, vienijantis su Kristaus auka ant kryžiaus už mūsų ir viso pasaulio išganymą kalbamas Dievo Gailestingumo vainikėlis. Šią maldą ses. Faustinai Jėzus padiktavo Vilniuje 1935 m. rugsėjo 13-14 d.

Tam, kas bent kartą sukalbės šį vainikėlį, bus suteikta malonė, nes mano gailestingumas beribis, - sakė Jis. - Tie, kurie kalbės šį vainikėlį gyvenime, o ypač mirties valandą, bus apglėbti mano gailestingumo.

Vainikėliu raginama prašyti Dievą gailestingumo ir kitiems žmonėms, patariama jį kalbėti prie mirštančiųjų. Melstis reikia nuolankiai, pasitikint Viešpačiu ir nuoširdžiai gailintis dėl nuodėmių. *Kalbėdama šį vainikėlį, - kalbėjo Viešpats ses. Faustina, - priartini prie manęs visus žmones.*

Dievo Gailestingumo vainikėlis gali būti kalbamas varstant mums įprasto rožinio karoliukus.

Pradžioje kalbame „Tėve mūsų“, „Sveika, Marija“, „Tikiu Dievą Tėvą“.

Toliau ties didesniais karoliukais meldžiame:

Amžinasis Tėve, aukoju Tau mieliausiojo Tavo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, Kūną ir Kraują, Sielą ir Dievystę permaldauti už mūsų ir viso pasaulio nuodėmes.

Ties mažesniais karoliukais kalbame: *Dėl skaudžios Jėzaus kančios būk gailestingas mums ir visam pasauliui.*

Pabaigoje:

Šventas Dieve, šventas Galingasis, šventas Amžinasis, pasigailėk mūsų ir viso pasaulio. (3 kartus)

Po poros metų ses. Faustina savo dienoraštyje rašė, kad maldų devyndieniu rengiantis Gailestingumo šventei Jėzus dar kartą paragino ją melstis už kitus žmones.

Noriu, - nurodė Jėzus, - kad per šias devynias dienas vestum sielas prie mano gailestingumo versmės, idant jos pasisemtų jėgų ir atgaivos bei visų malonių, reikalingų gyvenimo sunkumuose, o ypač mirties valandą. Kasdien tu atvesi prie mano širdies vis kitą sielų būrį ir panardinsi jas mano gailestingumo vandenyne, o aš nuvesiu tas sielas į savo Tėvo buveinę. Tu tai darysi šiame gyvenime ir kitame.

Pirmoji diena

Šiandien atvesk man visą žmoniją, o ypač visus nusidėjėlius, ir panardink juos mano gailestingumo vandenyne. Taip paguosi mane, gailiai kenčiantį dėl prarastų sielų.

Antroji diena

Šiandien atvesk man kunigų ir vienuolių sielas ir panardink į mano neišmatuojamą gailestingumą. Jos man suteikė stiprybės išverti karčią kančią, per jas kaip latakais mano gailestingumas liejasi visiems žmonėms.

Trečioji diena

Šiandien man atvesk ir mano gailestingumo vandenyne panardink visas pamaldžias ir ištikimas sielas. Jos guodė mane kryžiaus kelyje, buvo paguodos lašas kartėlio jūroje.

Ketvirtoji diena

Šiandien atvesk man pagonis ir tuos, kurie manęs dar nepažįsta; ir apie juos aš galvojau savo karčios kančios metu, o jų būsimasis uolumas guodė mano širdį. Panardink juos mano gailestingumo vandenyne.

Penktoji diena

Šiandien man atvesk ir mano gailestingumo vandenyne panardink eretikų bei atskilusiųjų sielas. Kai aš karčiai kentėjau, jie draskė mano kūną ir širdį, tat yra mano Bažnyčia. Jiems sugrįžus į Bažnyčios vienybę, mano žaizdos užgytų, ir taip jie palengvintų mano kančią.

Šeštoji diena

Šiandien atvesk man romias, nuolankias bei vaikelių sielas ir panardink jas į mano gailestingumą. Šios sielos labiausiai panašios į mano širdį, jos stiprina mane skausmingoje mano agonijoje; mačiau jas kaip žemiškus angelus, budėsančius prie mano altorių. Ant jų aš išlieju malonių sroves.

Tik nuolanki siela pajėgia priimti mano malonę, šiomis sielomis aš pasitikiu.

Septintoji diena

Šiandien atvesk man sielas, kurios ypač garbina ir šlovina mano gailestingumą, ir jame jas panardink. Šios sielos ypač sielvartavo dėl mano kančios ir dėl to labiausiai persiėmė mano dvasia. Jos yra gyvas mano atjaučiančios širdies atspindys. Būsimajame gyvenime šios sielos švies ypatinga šviesa, nė viena nepateks į pragaro ugnį, kiekvieną jų aš apginsiu, ypač mirties valandą.

Aštuntoji diena

Šiandien man atvesk ir mano gailėstingumo bedugnėje panardink įkalintuosius skaistykloje. Tegul mano kraujo srovės malšina tai, kas juos degina. Visos tos sielos man brangios, nes jos vykdo mano teisingumą, o tu gali joms padėti. Iš mano Bažnyčios lobyno semk visus atlaidus ir aukok už jas... Jei tik tu žinotum, kaip jos kenčia, be paliovos aukotum dvasinę išmaldą ir mokėtum jų skolas mano teisingumui.

Devintoji diena

Šiandien atvesk man atšalusias sielas ir panardink mano gailėstingumo bedugnėje. Jos skaudžiausiai žeidžia mano širdį. Didžiausią pasibjaurėjimą Alyvų sode man kėlė abejinga siela. Kaip tik dėl jos aš sakiau: „Tėve, jeigu tokia yra Tavo valia, atitolink nuo manęs šitą taurę“. Paskutinė atšalusiųjų viltis yra šauktis mano gailėstingumo.